

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 75/2011-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 22. februára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Š. F., O., a Ing. L. Z., O., zastúpených JUDr. M. J., P., vo veci namietanej neústavnosti a nezákonnosti volieb starostu a poslancov Obecného zastupiteľstva obce Olejníkov konaných 27. novembra 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Š. F. a Ing. L. Z. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. decembra 2010 doručená sťažnosť Š. F., O. (ďalej len „sťažovateľ“), a Ing. L. Z., O. (ďalej len „sťažovateľka“; spolu ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali neústavnosť a nezákonnosť volieb starostu a poslancov Obecného zastupiteľstva obce Olejníkov (ďalej aj „obec“) konaných 27. novembra 2010 z dôvodu porušenia čl. 30 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Zo sťažnosti vyplýva presvedčenie sťažovateľov, že v priebehu volieb do orgánov samosprávy obce došlo k porušeniu ich základného práva zaručeného v čl. 30 ods. 4 ústavy, podľa ktorého občania majú za rovnakých podmienok prístup k voleným a iným verejným funkciám. Zasiahnuté do tohto základného práva bolo „priamym ovplyvňovaním voličov Rómskeho etnika zo strany odporcu a jeho rodinných príslušníkov, t. j. manželom, ktorý zväzal voličov tohto etnika do obce z iných obcí, v ktorých skutočne žijú, ako aj predsedom volebnej komisie – syn odporkyne, ktorý priamo asi hodinu vo volebnom dni komunikoval s voličmi uvedeného etnika priamo pred objektom, v ktorom bola volebná miestnosť“. Za odporcu, resp. porušovateľa svojho základného práva sťažovatelia označili E. B., O. – zvolenú starostku obce.

Sťažovatelia ďalej v sťažnosti uviedli: „Právo kandidáta na starostu právo byť zvolený do verejnej funkcie starostu obce bolo porušené odporkyňou a jej rodinnými príslušníkmi tým, že ovplyvňovali priebeh volieb takým spôsobom, že vozili voličov rómskeho etnika k voľbám z iných obcí ako aj z miestnej osady a ovplyvňovali počas jazdy ich rozhodovanie koho zvoliť za starostu a zástupcov do obecného zastupiteľstva. Predseda volebnej komisie, ktorý je synom porušovateľky, kdesi stále odchádzal. Zo strany porušovateľky malo dôjsť ešte pred konaním volieb k ovplyvňovaniu voličov prevažne z rómskeho etnika poskytovaním výhod prijímaním Rómov na VPP (verejno prospešné práce) vo väčšej početnej miere ako bolo potrebné, zakúpením stavebného materiálu pre niektorých Rómov. Tiež sú svedkovia, že v daný deň Rómovia v miestnom obchode a pohostinstve platili 10,00 Eurovými bankovkami, ktoré mali dostať od porušovateľky resp. od jej rodinných príslušníkov. Počty hlasov, ktoré obdržala odporkyňa a členovia predchádzajúceho zastupiteľstva jasne nasvedčovali tomu, že Rómovia prehlasovali ostatné obyvateľstvo a odporkyňa a zvolení zástupcovia do zastupiteľstva mali výhodu týchto hlasov, ktoré vopred ovplyvňovali rôznymi spôsobmi.

Spochybňujem aj počet členov volebnej komisie, pretože prítomných bolo 5 členov, ale platba v obálkach išla šiestim členom. V rámci volieb došlo aj k ďalšiemu pochybeniu v tom, že v obci volil volič A. D. (švagor odporkyne), ktorý má trvalý pobyt v obci L. Menovaný bol evidovaný ako volič v oboch obciach Olejníkov a L. Podľa volebných zoznamov je možné zistiť, či volil v oboch okrskoch. Odporkyňa tiež neumožnila prihlásiť sa

osobe menovite M. H. narod: ... k trvalému pobytu v obci aj keď v nej býva aj s rodinou. O prihlásenie žiadal asi dva mesiace pred uskutočnením volieb, ale odporkyňa (starostka obce) odmietla ho s tým, že až po voľbách ho môže prihlásiť, lebo mala obavy, že pôjde o voliča, ktorý bude voliť protikandidáta, ale aj iných členov zastupiteľstva. Počas volebnej kampane, ale aj počas volebného moratória, manžel odporkyne počas toho čo koordinoval prácu Rómov zúčastnených na verejnoprospešných prácach ovplyvňoval ich v prospech odporkyne a niektorých kandidátov do obecného zastupiteľstva...

... počet hlasov, ktoré získala porušovateľka a novozvolení (a zároveň aj staronoví) členovia obecného zastupiteľstva jasne naznačujú ovplyvňovanie.

Takýmto postupom porušovateľky mne ako kandidátovi na starostu obce a mne ako kandidátke na člena obecného zastupiteľstva, ale aj ostatným kandidátom na členov zastupiteľstva, ktorým nedali hlasy ovplyvňovaní Rómovia bolo znemožnené byť riadne zvolení za rovnakých podmienok ako tento protikandidát a ostatní zvolení protikandidáti. Navrhovateľ v 1. rade som využil aj svoje právo a zavolať som Políciu pre podozrenie z ovplyvňovania a marenia volieb v deň volieb, ale táto nekonala.“

Sťažovatelia zároveň navrhli, aby ústavný súd podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) rozhodol o dočasnom opatrení, v zmysle ktorého „*Miestna volebná komisia obce Olejníkov... je povinná zdržať sa vydania osvedčenia o zvolení za starostu Obce Olejníkov pani E. B. do rozhodnutia vo veci samej*“.

Vzhľadom na absenciu zákonných náležitostí, ktoré zákon vyžaduje pre sťažnosť vo volebných veciach, ústavný súd vyzval sťažovateľov na odstránenie nedostatkov ich podania. Na výzvu ústavného súdu sťažovatelia reagovali podaním zo 17. januára 2011 doručeným ústavnému súdu 20. januára 2011, v ktorom uviedli:

«... Aktívnu legitímáciu sťažovateľov... preukazujeme listinnými dôkazmi – výsledkami volieb zverejnených na internete a zároveň navrhujeme, aby súd vyžiadal od obecného úradu Olejníkov zápisnicu o výsledku volieb konaných dňa 27. 11. 2010

do orgánov územnej samosprávy a zároveň, aby predložili aj zoznam kandidujúcich osôb na starostu obce a na členov zastupiteľstva a zoznam voličov.

... Rómskych obyvateľov, ktorí boli uvedení v zozname voličov, bolo 74 a viac ako 60 ich bolo voliť. Ovplynňovaním týchto voličov, alebo poskytnutím finančnej bonifikácie za voľbu určitého kandidáta znamenalo jasné ovplyvnenie volieb čo do starostu obce, keďže sťažovateľ Š. F. získal 86 hlasov a pani E. B. získala 112 hlasov, čo pri účasti 60 rómskych občanov výrazným spôsobom mohlo zmeniť výsledky volieb. Minimálne 30 rómskych občanov, ktorí sa zúčastnili volieb, po prevzatí hlasovacích lístkov vstúpili do priestoru určeného na úpravu hlasovacích lístkov s ďalšou osobou. Títo voliči však nespĺňali podmienku v zmysle § 32 zákona 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí. Podľa § 32 cit. zákona: „Volič, ktorý nemôže sám upraviť hlasovací lístok pre telesnú vadu, alebo preto, že nemôže čítať, alebo písať, má právo vziať so sebou do priestoru určeného na úpravu hlasovacích lístkov iného voliča, aby za neho hlasovací lístok podľa jeho pokynov upravil a vložil do obálky.“ V danom prípade išlo o voličov, ktorí sú negramotní, nevedia čítať, ani písať a osoby, ktoré s nimi išli do priestoru na úpravu hlasovacích lístkov neboli ich technickou pomocou pre vyplnenie lístka, ale ich priamo k úprave volebného lístka usmerňovali.

... Už len počet rómskych občanov, ktorí navštívili priestor na vyplňanie volebných lístkov mohol ovplyvniť výsledky volieb na starostu obce, ale aj výsledky volieb na členov zastupiteľstva. Považujeme za právne významné zodpovedanie otázky, či negramotný občan s nízkym IQ môže využiť možnosť danú § 32 zákona 346/1990 Zb.

... Ovplynňovanie rómskych občanov formou finančnej odmeny malo tiež priamy vplyv na výsledky volieb tak na starostu obce, ako aj na členov zastupiteľstva obce Olejníkov.»

Na základe uvedeného sťažovateľa navrhli, aby ústavný súd nálezom voľby starostu a voľby poslancov obecného zastupiteľstva obce vyhlásil za neplatné.

II.

Zo zápisnice okrskovej volebnej komisie o hlasovaní do obecného zastupiteľstva a voľbách starostu obce (ďalej len „zápisnica o výsledku volieb“) vyplýva, že celkový počet osôb vo volebnom okrsku zapísaných do zoznamu voličov bol 250. Počet voličov, ktorým boli vydané obálky, sa zhodoval s počtom odovzdaných obálok, a to 212. Platných hlasovacích lístkov odovzdaných pre voľby do obecného zastupiteľstva bolo 204 a pre voľby starostu obce 206.

Z údajov uvedených v zápisnici o výsledku volieb vyplýva, že tak sťažovateľ ako kandidát na starostu obce (získal 86 hlasov), ako aj sťažovateľka ako kandidátka na poslankyňu obecného zastupiteľstva (získala 76 voličov) sú aktívne legitimovaní na podanie sťažnosti ústavnému súdu vo volebných veciach.

Rozdiel hlasov získaných sťažovateľom a zvolenou starostkou obce (112 hlasov) je 26 a rozdiel hlasov získaných sťažovateľkou a ostatným zvoleným poslancom obecného zastupiteľstva (87 hlasov) predstavuje 11 hlasov.

Ústavný súd konštatuje, že zápisnicu o výsledku volieb podpísali všetci členovia volebnej komisie bez akýchkoľvek výhrad a námietok.

III.

Podľa relevantnej časti čl. 129 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o ústavnosti a zákonnosti volieb... do orgánov územnej samosprávy...

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovatelia neústavnosť a nezákonnosť namietajú predovšetkým porušením čl. 30 ods. 4 ústavy, ku ktorému došlo tým, že zvolená starostka obce a jej rodinní príslušníci ovplyvňovali rómskych voličov, ktorých mali „vozit“ na voľby z „miestnej osady“, tým, že predseda volebnej komisie – syn zvolenej starostky obce – „asi hodinu vo volebnom dni komunikoval s voličmi uvedeného etnika priamo pred objektom, v ktorom bola volebná miestnosť“, ďalej tým, že zvolená starostka pred konaním volieb ovplyvňovala rómskych voličov poskytovaním výhod spočívajúcich v ich „prijímaní na verejnoprospešné práce vo väčšej miere ako bolo potrebné“, a napokon aj tým, že zvolená starostka „zakúpila stavebný materiál pre niektorých rómov“.

Sťažovatelia ďalej uviedli, že Rómovia v miestnom obchode a pohostinstve platili bankovkami v nominálnej hodnote 10 €, ktoré mali dostať od zvolenej starostky obce, resp. jej rodinných príslušníkov; spochybnili počet členov volebnej komisie, pretože „prítomných bolo 5 členov, ale platba v obáľkach išla šiestim členom“. Tvrdia, že v obci volil A. D., „ktorý má trvalý pobyt v obci L.“ a bol „evidovaný ako volič v oboch obciach Oleníkov a L.“, naopak zvolená starostka obce „neumožnila prihlásiť sa M. H. na trvalý pobyt v obci“, a napokon tvrdia, že najmenej „30 rómskych občanov“ napriek nesplneniu podmienky uvedenej v § 32 zákona Slovenskej národnej rady č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o voľbách“) po prevzatí hlasovacích lístkov vstúpilo do priestoru určeného na úpravu hlasovacích lístkov s „ďalšou osobou“ a odvolilo.

Na podporu svojich tvrdení sťažovatelia navrhli vypočúť podpredsedníčku volebnej komisie M. D., členov volebnej komisie J. S. a J. Z., svedkov E. K., P. K. ml. a P. Z. Ako „podporný dôkaz“ predložili petíciu „Na odvolanie starostky obce Olejníkov E. B.“ podpísanú 24 obyvateľmi obce a 14 obyvateľmi časti M. (majú spoločný obecný úrad) a čestné vyhlásenie K. L., S., v ktorom uviedla, že pracuje ako predavačka v obci, „kde v deň volieb... sa v tejto predajni zdržovali občania Rómskeho etnika... nakupovali v hotovosti 10

€ bankovkami, čo vo väčšine nerobia, pretože dostávajú prídel vo forme lístkov od obecného úradu. ... až v nedeľu, t. j. 28. 10. 2010, sa so mnou skontaktovala predavačka miestneho pohostinstva, ktorá tiež začudovane pozerala, keď prišli občania Rómskeho etnika nakupovať a platiť hotovosťou, čo nie je obvyklé.“

Podľa čl. 30 ods. 4 ústavy občania majú za rovnakých podmienok prístup k voleným a iným verejným funkciám.

Podľa judikatúry ústavného súdu len hrubé, závažné alebo opätovné porušenie zákona upravujúceho prípravu a priebeh volieb môže byť príčinou na uplatnenie právomoci ústavného súdu podľa § 63 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pričom zistené nezákonné konanie musí mať priamy vplyv na dosiahnutý výsledok napádaných volieb. Túto skutočnosť však musí sťažovateľ nielen tvrdiť, ale aj doložiť exaktnými dôkazmi. Dôkazné bremeno znáša sťažovateľ (napr. PL. ÚS 17/94, PL. ÚS 5/03, PL. ÚS 35/03, PL. ÚS 3/2010). Vzhľadom na význam volieb v demokratickej spoločnosti a z neho vyplývajúcu prezumpciu ich ústavnosti a zákonnosti je na sťažovateľoch, aby v záujme prijatia ich sťažnosti ústavným súdom na ďalšie konanie (pri predbežnom prerokovaní) kvalifikovaným spôsobom označili také dôkazy, ktoré vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu nasvedčujú, že ich tvrdenia o neústavnosti alebo nezákonnosti volieb sú reálne možné, prípadne aspoň pravdepodobné a súčasne že sú spôsobilé preukázať také porušenie volebného zákona, ktoré by v konečnom dôsledku odôvodňovalo záver o inom výsledku volieb, než aký bol vyhlásený. V tejto súvislosti ústavný súd dodáva, že funkcia ústavného súdu v rámci prieskumu ústavnosti a zákonnosti volieb nemôže byť vykladaná tak extenzívne, že by v konečnom dôsledku jeho činnosť mala nahradzovať, prípadne doplňovať činnosť na to povolaných volebných či iných orgánov, a to dokonca v tom smere, že iba na základe špekulatívne formulovaných námietok bude ústavný súd podrobne rekonštruovať celý volebný proces (PL. ÚS 3/2010). K uvedeným ustáleným záverom ústavný súd v neposlednom rade uvádza, že prezumpcia ústavnosti a zákonnosti volieb vyžaduje od ústavného súdu okrem iného tiež rozumnú zdržanlivosť, ktorej opodstatnenosť, resp. dôvodnosť v danej veci (vzhľadom na kvalitu a rozsah sťažovateľmi dosiaľ produkovaných dôkazov) môže vyplývať napríklad zo snahy sťažovateľov pokračovať

v politickom - volebnom zápase aj v povolebnom období (pozri „*Petícia na odvolanie starostky obce Olejníkov E. B.*“).

Tvrdenie sťažovateľov o „zvážaní“ a ovplyvňovaní voličov rómskeho pôvodu (manželom a synom zvolenej starostky, prijímaním rómskych obyvateľov na verejnoprospešné práce, nákupom stavebného materiálu) je v sťažnosti formulované veľmi všeobecne a nekonkrétne, a preto je vo svojej podstate nepreskúmateľné. Navyše, samotné „zvážanie“ voličov by mohlo signalizovať porušenie ústavnosti a zákonnosti volieb len v spojení s ďalšími skutočnosťami preukazujúcimi, resp. naznačujúcimi nedovolené ovplyvňovanie volebného rozhodovania voličov. Za daných okolností ústavný súd považuje uvedenú námietku sťažovateľov za námietku špekulatívneho charakteru, ktorá v konečnom dôsledku nemá takú preukaznú silu, že by bolo možné na jej základe uplatniť právomoc ústavného súdu podľa § 63 ods.1 písm. a) zákona o ústavnom súde, t. j. vyhovieť sťažnosti sťažovateľov.

Sťažovatelia tvrdia, že voliči rómskeho pôvodu využívali ustanovenie § 32 zákona o voľbách (podľa ktorého volič, ktorý nemôže sám upraviť hlasovací lístok pre telesnú vadu alebo preto, že nemôže čítať alebo písať, má právo vziať so sebou do priestoru určeného na úpravu hlasovacích lístkov iného voliča, aby za neho hlasovací lístok podľa jeho pokynov upravil a vložil do obálky) napriek tomu, že neboli na takýto postup splnené zákonné podmienky. Z už citovanej časti odôvodnenia doplnenia sťažnosti sami sťažovatelia popreli svoje tvrdenia, keď uviedli: „*V danom prípade išlo o voličov, ktorí sú negramotní, nevedia čítať, ani písať.*“ Vzhľadom na uvedené ústavný súd nenachádza rozpor s citovaným ustanovením zákona o voľbách. Vo vzťahu k druhej časti vety „*a osoby, ktoré s nimi išli do priestoru na úpravu hlasovacích lístkov neboli ich technickou pomocou pre vyplnenie lístka, ale ich priamo k úprave volebného lístka usmerňovali*“, k čomu sťažovatelia navrhujú vypočúť členov volebnej komisie, ústavný súd poukazuje na zápisnicu o výsledku volieb, ktorú ani jeden z členov volebnej komisie neodmietol podpísať. Podpisy členov volebnej komisie verifikujú správnosť výsledkov volieb v obci. Ak by dochádzalo k porušovaniu ustanovení zákona o voľbách spôsobom, ktorý by mohol ovplyvniť samotný výsledok volieb, bolo povinnosťou volebnej komisie takýmto správaním porušovateľov zákona

zamedziť, a pre prípad, že by k tomu nedošlo, mohli jednotliví členia volebnej komisie odmietnuť podpísať zápisnicu, ktorou sa potvrdzujú výsledky volieb. Keďže v tomto prípade nedošlo zo strany ktoréhokoľvek člena volebnej komisie k odmietnutiu podpísania zápisnice, a teda potvrdenia správnosti výsledku volieb, nie je dôvod na pochybnosti o takom priebehu volieb, ktorý by negatívne ovplyvnil ich výsledok, a teda nie je dôvod na pochybnosti o správnosti výsledku volieb.

K predloženému čestnému vyhláseniu K. L. ústavný súd z hľadiska jeho výpovednej hodnoty uvádza, že žiadnym spôsobom nepreukazuje sťažovateľmi tvrdené kupovanie hlasov rómskych voličov zo strany zvolenej starostky obce alebo jej rodinných príslušníkov. Obsah tohto čestného vyhlásenia potvrdzuje bez ďalšieho iba hotovostné platby rómskymi obyvateľmi obce v miestnom obchode a nepriamo aj v miestnom pohostinstve. Absentuje akákoľvek vierohodná spojitosť medzi sťažovateľmi tvrdným „kupovaním“ hlasov rómskych voličov a týmito „hotovostnými platbami“.

Vo vzťahu k námietke sťažovateľov o voľbe A. D. v obci Olejníkov aj v obci Ľ. ústavný súd zistil (z vyžiadaných zoznamov voličov, ktorí sa volieb zúčastnili), že je pravdou, že bol zapísaný v oboch zoznamoch voličov, avšak v obci Ľ. tento volič nevolil. Tvrdenie sťažovateľov sa teda nezakladá na pravde, ak tvrdia, že volil v oboch obciach. Z informácie podanej pracovníčkou Obecného úradu v Ľ. vyplýva, že táto situácia (zápis toho istého voliča do zoznamu voličov v dvoch obciach) vznikla v súvislosti s problémom pri zaslaní odhlasovacieho lístka z obce Olejníkov.

K námietke o neumožnení prihlásenia sa M. H. na trvalý pobyt v obci v období asi 2 mesiace pred konaním volieb ústavný súd uvádza, že sťažovatelia túto skutočnosť nepodložili žiadnymi dôkazmi. K tejto skutočnosti nenavrhli vypočuť žiadneho svedka (teda ani M. H.), nepredložili ústavnému súdu ani jeho vyjadrenie, resp. čestné vyhlásenie, neuviedli adresu jeho pobytu (pre prípad jeho predvolania na výsluch), nepredložili žiadne argumenty svedčiace o využití akýchkoľvek účinných prostriedkov, ktoré mal k dispozícii, aby sa domáhal svojho práva a bol prihlásený na trvalý pobyt v obci. Za takejto situácie

ústavný súd nemohol uvedené tvrdenie sťažovateľov považovať za relevantné s dopadom na výsledok volieb.

Pokiaľ ide o „spochybnenie“ počtu členov volebnej komisie, pretože „*prítomných bolo 5 členov, ale platba v obálkach išla šiestim členom*“, sťažovatelia ničím nepreukázali príčinnú súvislosť medzi ich tvrdením a výsledkom volieb.

Napokon ústavný súd petíciu obyvateľov obce a časti M. považoval za absolútne neurčitú a nekonkrétnu, nehovoriac už o „dôkaznej váhe“ tohto inštitútu ako politického práva (čl. 27 ústavy) v rámci súdneho konania. Z jej obsahu vyplýva, že petičnú komisiu tvorili traja členovia: sťažovateľka, E. S. a P. K. a označili ju ako „*Petícia na odvolanie starostky obce Olejníkov E. B.*“ s uvedením: „*Na základe nespokojnosti občanov, týmto vystavujeme petíciu na odvolanie novozvolenej starostky E. B. z dôvodu manipulovania komunálnych volieb v obci Olejníkov.*“ Z petičnej listiny priamo nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by aspoň náznakom označili, v čom „manipulácia komunálnych volieb“ spočívala. Ústavný súd preto nemohol tomuto dôkazu priznať právne relevantný význam.

V súvislosti s navrhovaným výsluchom samotných sťažovateľov ústavný súd nemal dôvod pochybovať o tom, že sťažovatelia mali dostatočný priestor na predloženie všetkých argumentov z ich strany, ktoré považovali za dôležité a ktorými by sa mal ústavný súd v rámci rozhodovania o ich sťažnosti zaoberať.

Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť sťažovateľov odmietol ako zjavne neopodstatnenú, pretože sťažovatelia nepredložili relevantné exaktné dôkazy, a tým ani nepoukázali na také porušenia ústavy alebo volebného zákona, ktoré by boli v príčinnej súvislosti s namietaným výsledkom napadnutých volieb. Inými slovami, sťažovateľmi v sťažnosti (a jej doplnení) namietané skutočnosti nie sú v príčinnej súvislosti s porušením čl. 30 ods. 4 ústavy.

Pretože sťažnosť sťažovateľov bola pri jej predbežnom prerokovaní ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa ich návrhom na rozhodnutie o dočasnom opatrení.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, že sťažnosť sťažovateľov ako zjavne neopodstatnenú odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. februára 2011